



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2047/2015
17.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Адрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Лидије Ђукић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца Л. Г. из Д., Б. Г. из Б.1., П.Л. из Н.С., С.Ј. из Н.С., Т.Р. из Ж., П.Ц. из Н.С., Д.Р. из Б.1, М. Р.из Н. С., М.Б. из Б.1, Љ.Н. из Б.1, Р.П. из К.1, Д.М. из Н.С., А.Ј. из В.1, Ч.П. из К.1, С. Б. из В.2, З.П. из Б.2, Д.Ј. из П., В.Д. из Н.С., М.Д. из Б.П., С.Б. из З., С.Т.из В., Ж. Ћ. из Н.С., Д.К. из С., П.Т. из Б.1, П.В. из Н.С., Ж.О. из Б.П., В.Ш. из Ф., З. П. из Н. С., С.И. из К.2, Д.П.1 из Н.С., Д.П.2 из К.3, Д.У. из С.К., Д.С.из П. и Д.М. из Н.С., чији је пуномоћник Г.Н.Т., адвокат из Н.С., против туженог АД Ж.С. из Б.3, чији је пуномоћник А.Б., адвокат из Б.3, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 928/15 од 06.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог АД Ж. С. из Б.3, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 928/15 од 06.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 840/2013 од 13.02.2015. године, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцима на име разлике увећане зараде за рад у сменама за период од 01.04.2010. па до 31.03.2013. године исплати појединачне месечне износе ближе наведене у изреци пресуде са припадајућом законском затезном каматом, а одбијен је тужбени захтев за исплату разлике између исплаћене и припадајуће зараде по траженом основу за месец март 2010. године у износима ближе опредељеним у изреци простепене пресуде за сваког тужиоца понаособ, са законском затезном каматом почев од 30.04.2010. године.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 928/15 од 06.07.2015. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. Закона о парничном поступку који је новелиран одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14) закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе, нити потреба новог тумачења права. Наиме, Врховни суд Србије је на седници Грађанског одељења од 28.04.2009. године донео правни закључак, који се и сада примењује, а односи се на права запослених на увећану зараду по основу сменског рада. Запослени има право на увећану зараду од најмање 26 % од основне зараде за рад у сменама ако тај рад није вреднован приликом утврђивања основне зараде и право на увећање од још 26 % од основне зараде за сменски рад ноћу (III смена од 22,00 до 06,00 часова). Нижестепене пресуде су донете у складу са наведеним правним закључком.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 404. у вези одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и у вези члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/2014) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овом спору је поднета 30.04.2013. године, а спор је окончан правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 928/14 од 06.07.2015. године.

Чланом 13. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/2014) је измењен члан 403. став 2. и 3. па према ставу 2. овог члана, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 23. став 1. истог закона, поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ...) а није

окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

Како је другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14) а да вредност предмета спора у односу на сваког тужиоца у смислу члана 30. став 2. ЗПП не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/2014).

Из изнетих разлога је Врховни касациони суд одлучио као у изреци на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**